

[Alfred Hansen]

har ladet fremstille elapparater, som ikke yder den tilstrækkelige sikkerhed. Det er klart, at man må sørge for, at der ikke løbes nogen risiko med hensyn til det sikkerhedsmæssige. Det sikkerhedsmæssige aspekt må overskygge alt andet, og det mener vi ikke er tilfældet i øjeblikket.

Jeg synes, at man er lidt flot fra ministerens side, når man i den skriftlige fremsættelse siger med hensyn til de bekymringer, der oprindeligt var med hensyn til en ændring af forhåndsgodkendelsen til en stikprøvekontrol, altså efter en ændring af EF-direktivet i 1978, at en sådan virkning af den nye kontrolordning heldigvis ikke har kunnet konstateres. Jeg mener at have registreret gennem diverse tidsskrifter og dagblade, at der har været en stigende tendens til, at der er kommet eludstyr på markedet, som aldrig burde være kommet ud netop af sikkerhedsmæssige hensyn.

Endelig skal jeg gøre ministeren opmærksom på, at de elinstallationer, som var etablerede, da denne lov i 1978 blev gennemført, jo ikke er ændret. Det er altså kun for nye installationer, denne lov gælder. Da de fleste husstandsinstallationer jo nok sidder i en 30-40 år, kan jeg godt oplyse ministeren om, at man vil kunne registrere stadig flere uheldige aspekter i den lov, jo længere tid der går. Vi kan nok først rigtig registrere det om en 30, 40, 50 år, men da tror jeg også vi må erkende, at vi ikke skulle have foretaget det tilbageskridt i 1978, som jeg mener det var.

Vi ønsker at gå ind i et sagligt udvalgsarbejde, men vil på ingen måde på forhånd låse os fast, og jeg synes, der er grund til, når jeg tænker på den udvikling, der har været på dette område de seneste år, at være meget, meget skeptisk også over for dette forslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Først vil jeg gerne takke for den modtagelse, som lovforslaget har fået. Det er vel meget forståeligt, at et lovforslag som det foreliggende afføder en række tekniske spørgsmål, som tilfældet har været her i dag, hvor der også fra flere ordføreres side har været ytret ønske om at få disse spørgsmål nærmere belyst i et efterfølgende udvalgsarbejde.

Når det er sagt, skal jeg samtidig føje til, at jeg meget gerne medvirker til under udvalgsarbejdet at få disse spørgsmål belyst.

Dernæst vil jeg gerne tilkendegive, at jeg selvfølgelig også har noteret mig de udtalelser, som er blevet fremsat for så vidt angår den virksomhed, der udfoldes af Demko. Jeg har selvfølgelig også noteret mig, at flere af bemærkningerne om Demkos virksomhed var meget kritiske. Den, der vel nok var stærkest i sin kritik, var hr. Brøndsted fra partiet venstre. For ikke at gøre hr. Brøndsted uret skylder jeg selvfølgelig samtidig at bemærke, at jeg også har noteret mig, at hr. Brøndsted erkendte, at han var uden egentlig kendskab til det daglige virke i Demko. I den forbindelse kan jeg ikke undlade at tilkendegive, at en bedømmelse af det arbejde, der udføres af Demko, i høj grad forudsætter et virkeligt kendskab til Demkos daglige virke.

I den del af min replik, der vedrører Demko, vil jeg heller ikke afholde mig fra at minde om, at Demko i øjeblikket har alt andet end gode pladsforhold til at udføre sit arbejde. Samtidig skal det anføres, at man i Demko mangler personale. I den forbindelse vil jeg gerne minde om, hvad jeg allerede har orienteret tinget om – husker jeg rigtigt, er det i min skriftlige fremsættelse – at dette spørgsmål har været drøftet mellem finansministeren og mig, og at vi er enige om, at Demko bør have det personale, som Demko har behov for. Men jeg har samtidig gjort opmærksom på, at det ikke vil være ensbetydende med en stigende udgift for det offentlige, idet en sådan stigende udgift vil blive dækket ind via de afgifter, der betales for løsningen af de opgaver, som Demko påtager sig.

Jeg synes også, jeg vil minde tinget om, hvad også fremgår af de oplysninger, der allerede er tilgået tinget, at der for længst er iværksat en rationaliseringsundersøgelse, og jeg tror, at en sådan undersøgelse også vil få sin betydning.

Dernæst må jeg advare imod de udtalelser, der har været fremsat med hensyn til at om-danne Demko til en selvejende institution. Både hr. Grove og hr. Brøndsted var fremme med tanker herom, vel nok ikke så meget hr. Brøndsted, som tilfældet var med hr. Grove. Som sagt må jeg advare herimod. Jeg skal heller ikke her undlade at bemærke, at jeg har noteret mig, at hr. Alfred Hansen og og-